

Publicerad 2008-07-23 00:03 av Jessica B

Sann vän

Vandrar den vägen ja ville gå.

Följde skyltarna som visade mig vägen till min underbara sommar äng.

Gräset så grönt blommorna så fina och luktar så himla gott.

Stigen som ja går på tar helt pötsligt slut.

Stod i all denna mörka plats träden lever har grenarna som händer.

Springer för livet ur denna mörka skog av sorg.

Känner hur trädet tog tag i midjan min.

Försöker att ta mig loss men de går inte.

Desto mer ja försöker ta mig loss desto ondare gör de.

Känner hur trädets naglar kärr in i min hud på ramen min.

Svänger hit och dit blodet de rinner ser ett blod stänk på rötterna.

Hur kan ja komma här ifrån?

Efter tag sätter dom ner mig på marken.

Sitter vid trädets rötter och för blöder.

Vem ska hitta mig här?

Känner mig så himla kall fryser så himla mycke.

Huden blir allt blekare av kyllan.

Tittar upp mot träden me levande grenar som föreställer händer.

Ser månen lysser upp över trädets krona.

De e ingen vanlig måne utan min underbara vän som sträcker ner sin hand för att dra mig upp ur smärtans skog me fullt av sorger och smärta.

Tar tag i din hand.

Du tog upp mig i din famn.

Ligger och vilar mig i din famn.

Plåstar om mig gör mina djupa sår hela igen.

Behöver inte känna min djupa smärta längre när ja har dig min vän.

Finns där för mig och ja finns där för dig.

Du e en sann vän.

Tack för att du har räddat mig ur all denna skit.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jessica B med Poeter.se id #14847 innehar upphovsrätten